

MÉNĚ JE V NAŠEM PŘÍPADĚ VÍCE

Dlouholetým předsedou PRO-BIO Svazu ekologických zemědělců s centrálou v Šumperku je Ing. Zdeněk Perlinger. Využili jsme příležitosti jeho návštěvy valné hromady Svazu v Horní Branné k malému rozhovoru.

Jak se mají v současnosti ekologičtí zemědělci prezentovat? Není už zdůrazňování, že biopotraviny jsou zdravé už trochu obnošené? Mnozí, i odborníci, se tuto přednost biopotravin snažili zpochybňovat.

Ekologické zemědělství je o dvou věcech. Jednak je o zdraví, tedy o zdravých, bezpečných potravinách bez pesticidů, a jednak o zdravé krajině, o zdraví a spokojenosti zvířat, o diverzifikaci plodin... Na západ od nás už to s ochranou krajiny pochopili. Když se zeptáte, proč si lidé kupují biopotraviny, tak řeknou v 95 procentech, že kvůli zdraví a ten zbytek řekne, že kvůli zdravému životnímu prostředí. Doufám, že už ten náš národ natolik inteligenčně dozrál, aby to pochopení měl také pro tu druhou stránku.

Co říkáte na to, když někdo nevěří systémům a říká, že ekosedláků je málo, hospodaří na malé rozloze, že to nemá valný význam, že znečištění z okolního prostředí je velké a že se mu stejně biopotraviny nevyhnou?

Odpovídám, že my, ekosedláci, neničíme tu přírodu víc, než je to nutné... Ti, kteří hospodaří konvenčně, tak situaci zhoršují. Ekologové rozhodně ne. Když někdo hospodaří v severních Čechách, tak je tam situace jaká je, ale ekozemědělci opravdu situaci dále nezhoršují. Jestli se před deseti – dvaceti lety přestalo stříkat svinství, tak to stav půdy nemůže přece zhoršit. Klidně ať si hospodaří třeba pod komínem elektrárny – od ní už kyselé deště nehrozí, protože je odsířená... Dokonce se některé plodiny musí ošetřovat přípravkem se sírou, protože ji potřebují, například chmel a cibule – a kyselé deště to už nezajistí.

V čem tedy spočívá důkaz prospěšnosti ekologického zemědělství, když lidé tu zdravou krajinu za ním jaksi nevidí?

Je v hodnocení úrodnosti půdy. Ale to nemusí být jenom ekologický hospodář. I ten konvenční může dbát na hnojení organickou hmotou, tím úrodnost půdy zvyšuje. Také se potom zvyšuje cena této půdy. Když je půda stále více degradovaná, tak její cena klesá. Jestliže jsem dostal po dědovi zahrádku s černozemí, kde on hnojl kompostem a hnojem, a já jsem po čtyřicet let odvážel úrodu a zpět jsem dal třeba jen ledek, tak ta hodnota půdy už je poloviční. Ať už je to zahrádka nebo tisíce hektarů. Dnes si toho začínají všimnout odborníci a prokazují, že cena půdy související s její úrodností byla 12 korun a nyní to je jen šest. Začne to brzy zájmat

i vlastníky půdy. Kdyby to vlastník půdy věděl, tak by nájemce asi pěkně hnál...

Mění se v republice oblast tradičně považované za nejvýnosnější?

Intenzivní oblasti v republice, na jižní Moravě například, prokazují, že už tam výnosy nestoupají a největší výnosy jsou kupodivu na Vysočině. Protože je tam spousta dobytka a dešť, také se tam ještě hospodaří po sedlácku... Kam se nastěhovali plošní stříkači, například v lánech řepky, tak tam to k zvýšení úrodnosti nevede...

Jak je to s velikostí hospodářství? Je lepší malé hospodářství a jak si na tom stojí větší družstva?

Nerozlišuji, jak je ekohospodářství velké, jestli je to družstvo nebo malý sedlák. Samozřejmě je mi příjemnější rodinné hospodářství, asi je to i jednodušší hospodaření. V družstvu je komplikovanější rozhodování. Některá zemědělská ekodružstva, nebo odbytová hospodaří velice dobře. Forma vlastnictví nemusí mít na hospodaření vliv. I jednotlivec může vlastnit tisíce hektarů. Asi nejhorší jsou vlastníci, kteří tady půdu skupují, pak po několika letech zase prodávají a odcházejí jinam a k místu nemají žádný vztah. Rodinné hospodářství je podle mne také nejflexibilnější.

Jak je to s budoucností Svazu? Ekologických hospodářů jsou tisíce a ve Svazu jen stovky...

Já sám si členy do svého ercéčka vybírám. Myslím si, že je lepší mít méně dobrých členů, než je posbírat plošně. Potom bychom museli možná častěji řešit případy porušení zákona. A víte, že špatný příklad se těžko vyváží dalšími sto padesáti dobrými. Všichni budou stejně říkat, hele, to je ten ze Svazu..., ten ekolog! Sice, když máte více členů, tak to snáze otevírá dveře na ministerstvo, ale když máte s někým nějaký problém, tak je zase může rychle přibouchnout. Méně je v našem případě více... Každého nového člena musí schválit správce ercéčka. Ten si za zemědělcem dojde a přesvědčí se, co je to za člověka, jak hospodaří. Členy vylučujeme spíše za nějaké prohřešky proti zákonu, než za to, že včas nezaplátili příspěvky do Svazu. Samozřejmě ctíme presumpci nevinu, ale když svůj prohřešek nenapraví a vidíme, že je hospodářství problémové i do budoucna, tak jej raději vyloučíme. Máme to i ve stanovách. Pak by bylo těžké poslouchat, že člen PRO-BIO například týral zvířata a podobně.

Ze rozhovor poděkovala M. Vohralíková

Penzion Pod Hájkem rozšířil kapacitu chaty Pod Hájkem

V Horní Branné se manželé Řehořkovi dali už před mnoha lety do rekonstrukce domu po rodičích, z něhož vybudovali ubytovnu pro turisty. Ti si zde museli sami vařit. Náročnějším turistům, nebo těm, kteří přijedou na víkend, to ale zcela vyhovovat nemuselo. Na obsazenost chaty si ale vůbec nestěžovali... Řehořkovi se proto rozhodli přebudovat i část rodinného domu, který už rekonstrukci také vyžadoval, na penzion. Z vlastních prostředků vybudovali společenskou místnost s barem a kuchyní a apartmány v patře. Nabízejí tu polopenzi – stravování ve farmářské, nekuřácké, restauraci s jídly s láskou uvařenými paní Řehořkovou. Využívají zejména svého biohovězího masa pro mužskou stravu, pro ženy uvaří i lehčí jídla ze zeleniny a obilnin, pro děti připraví jídla z bioteličů. Co nepěstují sami, odebírají od okolních ekozemědělců. Tři apartmány s dvěma ložnicemi, koupelnou

a WC po 6 a 7 lůžkách jsou vhodné pro rodinu či partu přátel. V přízemí je prostorná nekuřácká restaurace, která slouží ke stravování hostů ubytovaných

v penzionu a v chatě. Jiní hosté nemají do restaurace přístup. Parkování je zajištěno před penzionem. Celý areál je oplocen. Stavbu s kuchyní kolaudovali loni v květnu, zasvětili na Silvestra a velkou akcí právě při valné hromadě RC Svazu. Svoji zemědělskou činnost tak doplnili o nejednoduchou službu pro agroturisty. Do Vrchlabí, Trutnova i Pece pod Sněžkou je to odtud kousek – a nádherný výhled na Krkonoše od místního hájku na vršku za penzionem při dobrém počasí stojí za to. Další ocenění i muzeum J. A. Komenského.

www.penzionpodhajkem.cz/

